öeldakse, kui toit lõpekorral. — Arablaste juures peab külaline niikaua sööma, kui weel wähegi naha alla mahub, enne ei jäta peremees sundimast järele. Sarnast kombet leitakse ka Indiamaal. — Abessiiniamaal awaldab külaline oma rahuolemist ja kiitust toidu kohta selleläbi, et ta juuga matsutab nagu siga. — Tahab Suudaani saarlane tunnistust anda, et söök ja jook on maitsenud, siis lakub ta lõppeks sõrmed puhtaks. — Teised rahwad peawad auuasjaks, külalist tubliste joota. Serbiamaal ei lase peremees oma külalist enne minema, kuni nad hästi nokastanud on; iseäranis kannawad nad selle eest hoolt, et Jõulu ajal külaline ennast nii ära jooks, et pikali maha jääb, sest sellel on uue aasta ette oma hea tähendus. — Lõppeks olgu nimetada, et sundimine sööma ja jooma haritud inimeste keskes ikka enam ja enam maha jääb, sest et seda ühels kõlbmata pruugiks peetakse.

Päewapaiste pikendab elu. Mõned arstid on seda tähele pannud, et haigetemajades neis tubades ja saalides, mis põhjapool küljes, haigid rohkem sureb, kui teistes ruumides, kuhu päikese paiste sisse peaseb. See on ju ka üsna arusaadaw, et päikesepaistel suur mõjudus on õhu kohta, ta kuiwatab ja sojendab õhku, ja see mõjub siis jälle inimese kehaoleku ja selleläbi ka ühtlast tema hingeoleku kohta. Pöörab ju ka iga taim oma pead päikese poole ja saab temast kosutust, miks siis mitte ka inimene?

Sõnakas mees. Üks student kiitles wõerastemajas söögilaual paljugi selleşt, mis tema kõik wõib teha, nii et wiimaks asi ühele wõerale liiale läks ja ta kannatust kautades ütles: „Nüüd oleme ju küllalt kuulnud, mis teie kõik wõite teha; ütelge ometi ka, mis teie mitte ei wõi, ja ma ütlen juba ette, et mina seda wõin.“ Silmapilk wastas student: „Ma ei wõi oma sööki jooki siin mitte ära maksta, ja ma röömustan wäga, et teie seda wõite.“

Lapselik hool. „Ma ei saa mitte aru, mis minu taskuuril wiga on, et ta enam ei käi. Ma arwan'

ma pean ta uurmaakri kätte puhastada wiima.“ Nõnda ütles üks mees oma naese wastu. Seda kuuldes, lisas tütrekene wahele: „Ei ole waja, pai papakene, mina ja Juku pesime tema täna hommiku juba seest ja pealt puhtaks.“

Jahi peal. Pühapäewane kütt (jäneşt sihtides): „Nüüd, jäneşekene, wõid oma testamenti teha.“ (Laseb — ei trehwa). Metsawaht: „Jah, näe, juba jookseb notaariuse juure.“

Wäeteenistusest. Leitnant: „Ütle, soldat, miks pidi eile lahingiwidamise harjutuste juures sild kätte wõidetama?“ — Soldat: Sellepärast, et leitnandi herra muidu obersti herra käest tubli laituse oleks saanud.

Enese takseerimine. Kord kukkus rikas wiljakaupleja wette. Waene laewnik peastis teda uppumise surmast. Rikas mees oli aga wäga ihne, ta andis oma peastjale ainult ühe 20-kopika wäärilise raha. Seda paniwad kõik, kes nägemas, wäga pahaks. Kuid üks tark mees ütles: „Mis teil siin pahaks on panna? Igamees peab ise ometi kõige paremine teadma, kui palju tema wäärt on.“

„Armas pruudikene“, ütles üks peigmees laulatamise päewa hommikul oma pruudi wastu, „ma pean sulle ära tunnistama, et mul see halb kombe on, sagedaste ilma mingi põhjuseta tülitseda.“ „Oh, pole wiga“, wastas pruut, „põhjusest ei pea sul puudu olema.“

Ühe kitsa purde peal juhtusiwad kaks meest wastastikku kokku, kust nad muidu üksteisest mööda ei peasenud, kui et teine pidi tagasi minema. „Mina ühe narri eest ei tagane“, ütles teine. „Mina teen seda wäga hea meelega“, wastas teine ja läks tagasi.

„Teie ei tee meie seltsi koosolekutel iialgi oma suud lahti“, ütles üks seltsliige teise wastu. „See pole õige“, wastas teine, „mina aigutan igakord, kui teie sõna oma kätte wõtate.“
